

Henseende den lovgivende Myndigheds; Rigsdagens Afgivelse af et modsat Skøn. Det ærede Medlem mente, at man var bundet til at optage dem, der var foreslaaede af Ministeriet. Jeg tror imidlertid, at naar den Praksis har udviklet sig, at man optager dem, der er foreslaaede, er det, fordi dette administrative Skøn i Aarenes Løb er blevet fæstnet paa en saadan Maade, at det altid har kunnet vinde Godkendelse her i Rigsdagen, og jeg kan ikke se, at der kunde være noget som helst til Hinder for, at Lovgivningsmagten, hvis den i det ene eller det andet Tilfælde mente at burde præcisere en anden Opfattelse af, hvem der bør have Indfødsret, gav denne Opfattelse Udtryk. Allermindst kunde det da være vanskeligt for det høje Landsting eller Folketinget, hvis de gik imod Ministeriets Skøn paa et Punkt, hvor de kunde henholde sig til Kommunalbestyrelsens Stilling. Jeg tror ikke, at det paa nogen Maade vilde komme vedkommende til Skade, hvis det var ud fra et principielt Standpunkt, man indtog en anden Stilling her i Rigsdagen, end Ministeriet havde gjort. Jeg maa altsaa vedrørende dette Forhold, hvor der er to Parter, som skal blive enige, fastholde, at hvis det ordnes paa den Maade, at Sagen forhandles med det høje Udvalg, forinden en Afgørelse træffes vedrørende de Personer, der her er Tale om, saa maa det ogsaa blive en virkelig Forhandling, hvor Ministeriet da vil kunne fremføre sit Skøn og søge at overbevise Udvalget eller eventuelt ved selv at stille Forslag hævde sin Opfattelse, som saa maa forelægges Tinget til Afgørelse.

Det ærede Medlem omtalte kortelig de Tanker, der har været fremme her i Tinget om at faa faste Lovregler vedrørende Naturalisation; men jeg tror, at det ærede Medlem husker fejl, naar han mener, at der fra dette høje Tings Side har været Tale om at stramme dette Forhold paa en saadan Maade, at den administrative Beføjelse blev mindre. Det, som dette høje Ting har tænkt paa, var at lægge Naturalisationen helt i Administrationens Haand, saaledes at man ikke mere skulde fremsætte Lovforslag desangaaende, men man skulde have en fast Ramme, indenfor hvilken Administrationen kunde virke. Den Retning, i hvilken dette høje Ting i nogen Tid har tænkt at gaa, er altsaa lige modsat den, det ærede Medlem nu gav Udtryk. Saaledes som Forholdet nu er, er hele Anliggendet et fuldkomment Lovgivningsanliggende, og det er kun en

Praksis, der har udviklet sig, at Tinget tager det Forslag, som Regeringen forelægger, men Tinget har fuld Adgang til overfor hver enkelt Person, der er optaget paa Forslaget, at træffe en Afgørelse, der gaar i modsat Retning af den, Ministeriets Forslag gaar ud paa. Hvis man derimod vedtager et almindeligt Forslag om Naturalisation, som Tingets Medlemmer nu og da har bragt i Forslag, og som Ministeriet overvejer, efter den Opfordring, der er givet, vil fremtidig Naturalisation blive en Administrations-sag indenfor af Lovgivningen fastsatte Regler.

Ordføreren (Bojsen): Jeg vil takke den ærede Minister for den Imødekommen, hvormed han har taget den Tanke, jeg fremsatte, vedrørende dem, der ikke har faaet kommunal Anbefaling, under Overvejelse. Men naar den højtærede Minister nu sagde, at det Forslag, som der skulde være Tale om at gennemføre, skulde lægge hele Ansvaret vedrørende Indfødsretten over i Administrationens Haand, tror jeg, at det er urigtigt. Jeg antager, at naar et saadant Forslag kommer til Behandling, vil der blive fastsat Betingelser for Meddelelse af Indfødsret, som Ministeriet skal følge, og jeg kunde ogsaa tænke mig, at det maatte undersøges af Statsrevisionen, om alle saadanne Betingelser ogsaa var opfyldte. Men naar der skulde dispenseres derfra, naar der skulde ske Undtagelser, saa gaar jeg ud fra, at Lovgivningsmagten maatte træde til. Der vilde jo komme mange Tilfælde, hvor vedkommende ikke har opfyldt en eller anden af de stillede Fordringer, og i saadanne Tilfælde kunde Indfødsrets Meddelelse ikke overlades til Administrationen. Naar det i Grundloven staar, at Indfødsret skal meddeles ved Lov, saa maa Lovgivningsmagten dog ogsaa have noget at sige og kan ikke overlade det hele ganske til Administrationen.

Indenrigsministeren (Rode): Spørgsmaalet om Grundlovens Udtryk vedrørende Indfødsretten har jo været Genstand for Diskussion, og noget forskellige Opfattelser har gjort sig gældende; men hvis det var saaledes at forstaa, som det ærede Medlem nu hævdede, saa kunde man vist lige saa godt opgive Tanken om en almindelig Lov. Tanken om en almindelig Lov hviler paa den Opfattelse, at man vilde tilfredsstille Grundlovens Krav vedrørende denne Sag, naar der ved en almindelig Indfødsretslov var fastsat Betingelser, og den videre Udførelse af denne vilde da være lagt i Ad-